П О З И Ц И Я на Управителния съвет на Асоциацията на прокурорите в България

По повод предизвикалото обществен интерес открито писмо на бившия народен представител и посланик на Република България г-н Едвин Сугарев до ВСС и други институции, с което се оспорват професионалните и нравствени качества на прокурора Росен Димов и се излагат аргументи против назначаването му за прокурор във ВКП след проведен конкурс по ЗСВ, Управителният съвет на Асоциацията на прокурорите счита, че дължи огласяване на своята позиция по някои от твърденията и оценките, съдържащи се в откритото писмо.

Става дума само за онази част от изложението на г-н Сугарев, в която се внушава, че като председател на Асоциацията на прокурорите в периода 2002-2007г., г-н Димов бил превърнал организацията в „колективен рупор на волята и щенията“ на главния прокурор Н. Филчев. Така тя била използвана за откровен политически натиск и публично поругаване. Тезата си г-н Сугарев е илюстрирал с цитати от декларация на УС на АПБ от 23.11.2004г., приета по повод коментари на бившия премиер г-н Иван Костов за работата на прокуратурата и е направил извод, че такова поведение на „прокурорска организация“ било напълно немислимо в цивилизована държава и укоримо от морална гледна точка. Въздържаме се да коментираме останалите твърдения и оценки на г-н Сугарев, съдържащи се в писмото. Считаме, че те представляват не особено стройна система от описания на събития, действия и актове на г-н Димов като административен ръководител на прокуратура и като частно лице, които или са били предмет, или подлежат на проверка от органа – основен адресат на откритото писмо – Висшия съдебен съвет. Ние нямаме причина да гледаме на тези описания като на установени факти.

Асоциацията на прокурорите в България е организация с история и памет, чийто председател до 2007г. беше г-н Росен Димов, тогава апелативен прокурор на Апелативна прокуратура – Пловдив. Понастоящем той е член на АПБ, което допълнително ни дава основание да изразим позицията си. Нейните основни акценти са следните:

1. Асоциацията на прокурорите в България е сдружение на магистрати, сред чиито уставни цели са: да работи за престижа на прокурорската професия, да обединява магистратите, да издига нивото на прокурорската компетентност, да се грижи за социалния статус на магистратите, за техния живот и да пази техните законни права и интереси. През всичките години на съществуването си АПБ е работила за тези си цели със съзнанието, че обединява висукообразовани, самостоятелно мислещи и способни да носят отговорност професионалисти. Нашите членове всякога са били хората, от които се очаква да прилагат закона по съвест и убеждение, често изправени пред предизвикателството да вземат и обосновават трудни решения. Обединяването им в организация е резултат от осъзнатия общ интерес да ратуват за правото на професионална изява в нормални условия, за обществено доверие и за адекватна оценка на труда си. В този смисъл внушението, че единствената функционираща професионална организация на прокурорите се е оставила да бъде обезличена, яхната и овладяна от един човек, и поставена в безпрекословна услуга на нечии нечисти, при това – политически цели, е произволно и обидно. То засяга не толкова основния герой на откритото писмо, а самите членовете на Асоциацията на прокурорите, повечето от които са имали това качество и по времето на мандата на г-н Димов като председател. Намираме тази обида за незаслужена и се чувстваме длъжни да го заявим ясно и категорично.

2. В коментираната си част откритото писмо съдържа цитати от декларация, с която колективният управителен орган на АПБ е реагирал на коментари и оценки за работата на прокурорите от страна на бивш български премиер през 2004г. Такава декларация действително е била приета на заседание на управителния съвет на АПБ, проведено на 16.11.2004г. В писмото на г-н Сугарев са подбрани изречения, които в някаква степен стоят извън контекста на целия документ и действително се характеризират с острота на изразните средства. Настоящият управителен съвет на АПБ предпочита да използва различен стил в публичното си общуване, но държи да подчертае, че също е особено чувствителен към всякакви опити работата на колегите прокурори да бъде поставяна в зависимост от конюнктурни политически оценки и интереси. Такива винаги е имало и те са срещали и ще срещат нашата автентична и ясна реакция на противопоставяне. Деликатен е въпросът коя е най-подходящата форма и стил на реакцията, която запазва едновременно и добрия тон, и своята категоричност. В това отношение считаме, че откритото писмо избирателно набляга на острите цитати от декларацията, приета през 2004г., но не ги съпоставя с изявленията и оценките, които са я предизвикали. Така се потулва фактът, че тогавашната реакция на АПБ е била ответна, и ако се отклонява от добрия тон, вероятно има обяснение, което е различно от внушаваните с откритото писмо спорен морал на ръководството на асоциацията през 2004г. и нейната – на асоциацията – аморфност и политическа обвързаност. Впрочем, самото раздаване на подобни оценки за независима професионална организация, която обединява стотици уважавани магистрати, от страна на ясно обозначени политически фигури, също не е проява на добър тон.

3. В чест на истината дължим да подчертаем, че г-н Росен Димов бе избран на поста председател на управителния съвет на АПБ и ръководи организацията в нелеки за нея времена. И в тях той има значим принос за опазването и увеличаването на членския състав, за провеждането на инициативи, с които бяха защитени социални права на магистратите и на служителите в съдебната система, за установяване на ценни и резултатни партньорства в трудни условия, с които бяха обслужени уставните цели на асоциацията. Меродавна оценка за неговите качества и умения като ръководител на АПБ, както и относно това, дали асоциацията през неговия мандат е била полезна за членовете си или е била нечий безволев придатък, следва да се търси преди всичко от членовете на асоциацията, а не от нейни външни „доброжелатели“. Пак в чест на истината не бихме могли да премълчим, че като председател на УС на АПБ г-н Росен Димов не е губил доверието на членовете на асоциацията при гласуване на общото събрание, а е избиран за два мандата. Последният от тях приключи предсрочно в резултат на личен акт – подаване на оставка, непосредствено след избора на членове на ВСС от прокурорската квота, на който кандидатурата му не получи достатъчна подкрепа. Подобно решение, с което бе дадена възможност

асоциацията да продължи развитието си, без да бъде използвана като личен параван за защита срещу обвинения, подобни на тези, които са отправени в откритото писмо, вероятно също заслужава внимание при изграждане на оценката за моралните качества на класиран след конкурс кандидат за назначаване във ВКП. Отговорност за последното носи кадровият орган на съдебната система – ВСС. Асоциацията на прокурорите в България има готовност да подпомогне вземането на решение, включително и със становище от името на своята комисия по професионална етика по конкретни въпроси, ако такова бъде поискано.

УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯТА НА
ПРОКУРОРИТЕ В БЪЛГАРИЯ

30 Юли 2011